

Gloria Wolf

ŠALUKATRE

Pokrivam usne osmehom sumraka,
u pletenicu preplićem sve reči dana,
rastapam iluzije jedne lažljive ljubavi,
u oranicu sahranjujem naša svitanja.

Tek podojenu nadu sad gušim suzama,
u kofer prošlosti ređam sve uspomene,
zaklinjem se ostavljena u sobi tuge,
ne gubim nadu, neko će voleti mene.

Maleni otvor za dušu moju ranjenu,
zatvaram šalukatrama od mesečine,
plišanu noć grlim zaboravom uzdaha,
kog voleh nekada, on ne voli više mene.

Prekrečila sam sive zidove maštanja,
u neku ljubav strasnu, u dugine boje,
ogrnule su me neke nežne ruke,
u novom danu, spokoj i ljubav za dvoje.

GLORIJA..... 14.05.2017.....

BOJA ZVUKA

Znam da ti večeras nedostajem,
a jutros si mi snenoj kosu mrsio,
usnama nedra oblačio,
uzdahom čežnje želju pisao.

Čekam sledeće jutro meko,
dok ulica diše snom sanjara,
prigušene korake da čujem,
preko ravnice lebde u svitanja.

Znam da ćeš doći i ovog jutra,
doći ćeš posle po tragu zvezda,
tople noći u vrelinu pretvoriti,
pokriveni velom ljubavnog dodira.

Zaključavam tajna vrata poljubcem,
zakletvu dajemo ljubavi večnoj,
da li može neko toliko da voli,
pita se jedna žena hodajući ka snu.

GLORIJA.....28.04.2017....

NIŠTA NEMAM OSIM OVOG BUKETA CVEĆA

Ćerku sam rodila krajem novembra 1991 godine. One teške ratne godine kao olovo, ne ponovile se.

Bilo je to vreme inflacije. Nije se imalo ni za hleb, ali za mleko se moralo imati. Satima se stajalo u red za hleb i mleko, ulje, šećer, brašno, sa bonovima u rukama, koliko ko ima pravo da kupi po članu porodice. Svako po dve litre, pa tako ceo jedan dan se stoji u redu za šest do osam litara mleka. Moj najveći strah i košmar je bio da neću imati čime dete da nahranim, a njoj tada nije bila ni godinu dana. Kada bude pri kraju mleko u tetrapaku, ajd' opet u red i svi stoje i čekaju. Nije bilo svađe kao za gorivo kada se čekalo u koloni i po deset sati. Na smenu su se menjali vozači i gurali kola da se pomere brzinom puža.

Prošle su i te ratne godine i otvorila su se gladna usta inflacije. Ujutro dobijena plata, ako se odmah ne utroši da bi se nešto kupilo ili platilo, do uveče je vredelo kao jedno ipo jaje. Nije se moglo ni dva cela jajeta kupiti.

Ćerka je odrasla, nekih tri godine je imala. Samo je majka radila i imala redovna primanja. Otac je ostao bez posla, čekao je da ispuni uslov za godine starosti i penziju. Ja sam radila gde sam našla da radim, bilo šta. U trgovini, trafici, ništa za stalno zaposlena, ali samo neki dinar da zaradim.

Tog jutra, moja majka se ujutro vraćala kući iz treće smene. Ulazi u kuću, sa ogromnim buketom

poljskog cveća. Mirisna kamilica, crveni divlji makovi, neko žuto i ljubičasto cveće, ne znam im ime, sve uredno uvezano kanapom.

Ćerka se uvek rano budila i čekala baku na terasi, cupkajući nestrpljivo. Radovala se da gurne ruku u bakin džep, gde se kao slučajno, uvek našla neka bombona ili čokoladica bananica, lizica. Tog jutra, u džepu je bila jedna velika praznina. Nije još baka dobila platu i džep je tužno izgledao sablasno prazan i jadan.

Moja majka se nasmejala unuci i dala joj jedino što je imala.

Buket poljskog cveća, nabranog u dvorištu napuštene kuće, dok se vraćala kući. Zastala je i dobila ideju da joj to pokloni, samo da ne dođe kući praznih ruku.

Prošle su te ratne, te gladne godine. Prošlo je sve...

Majka mi je umrla. Ćerka ima u bledom sećanju buket poljskog cveća. Ja joj ga svakog leta nabere i poklonim. Ne dam zaboravu da onaj buket moje majke uvene iz sećanja. Potseti me...

Nekada je to jedino što sam imala da joj dam, nekada šušti omot čokoladice bananice, nekada...a ona se detinje obraduje, kao onda kada je imala tri godine.

I ovaj buket poljskog cveća podsetio me je na.....

GLORIJA.....29.04.2017...

SLIKA

Najlepši osmeh tužna žena ima,
njena tuga je u uglovima usana,
crveni karmin prekriva neravnine,
na trepavicama crne suze izdajice.

Ona je vatra u zimskim snegovima,
mesečina u dugim letnjim noćima,
staza prepuna jesenjih plodova,
prva zrela trešnja na usnama.

Najlepši osmeh tužna žena ima,
jer tugu krije u zakopčanim grudima,
a onda popucaju šavovi, puče svako,
izlije se reka i bol preplavi obalu.

Prepoznaćeš onog ko je deo tebe,
kada tvoj bol oseti u reči dve,
životinje imaju ta ljudska osećanja,
neki ljudi kamen na mesto srca.

Najlepši osmeh tužna žena ima,
jedna sada crveni karmin popravlja,
prekriva sve neravnine duše,
sama u bolu u svojoj sobi punoj tuge.

Najlepša žena...

GLORIJA.....21.04.2017....

PLAĆAM

Konobaru...

Naplati mi jedan zaborav,
vadim i zadnju paru sećanja,
zgužvanu tamo negde blizu duše,
one setne što se nostalgijom greje,
prosjak ljubavi bez lica nestaje u noć.

Dajem onom levom rukom,
iz praznog džepa pohabanog kaputa,
dajem sve što nekada lepo bilo je,
plaćam time, jer to imam na dlanovima,
iščupano iz srca što samo jednom volelo je.

Naplati mi sva ona bezrezervna nadanja,
ona istrošena iščekivanja koraka poznatih,
one hladne noći i želje milovanja ruku toplih,
suznih očiju zavesa sna se spušta
na svilenim teškim trepavicama.

Naplati mi živote sve!

Sve da ti platim sa kamatom,
znaš da neću zaspati ako sam dužna,
pa da odem sporim korakom bez osvrtnja,
u neke nove zagrljaje tek rođenim jutrima.

Daj kaži i neka ti glas ne zadrhti,
podvuci pažljivo crtu,
saberu sve i oduzmi šta želiš,
samo ne greši u računu, nemoj molim te.

Izvrćem džepove do zadnje pare,
samo da platim taj jedan zaborav.

Ne pitam šta košta,
želim dalje ,što dalje otići,
bez njegovog imena na usnama,
bez njegovog lika u očima.

Kaži...

Kaži koliko košta da platim zadnji zaborav,
jer on je mene odavno zaboravio.

GLORIJA.....15.04.2017...

EMOTIVNI PROCEP

Taj procep snova,
nestvarna stanica
između mašte i jave,
poslednji stražar realnosti,
ono tajnovito mesto
koje nas iskušava.

Emocije viline kose,
umetnik vreme trza ko žice,
gudalom čežnje drhti uzdahom,
prazne ruke grle vazduh
istkan sećanjem kroz maglu.

Da li znaš da sam te
baš u taj procep zakačila?
Kao stari barokni broš moje duše,
na golim promrzlim grudima,
greješ u samotnim noćima.

GLORIJA.....02.04.2017....

MASKA

Srasla mi je na licu...
Pretvara se u krljušt kameleona,
u košuljicu zmiije,
koju po nekada skinem.
Razdrlijim grudi,
i pokažem srce
nekom neznancu,
u trenucima
kada mi so ranu izjeda do kosti,
do urlika bola,
ja ponovo krvavim rukama
masku na lice stavljam,
popravim sve puderom
i šminkom ulepšam,
zašijem srce za leđa,

bacim ponos pod tepih,
i idem dignute glave
za mnoge
sa najlepšim osmehom,
a ne znaju da me lice boli
od maske koju nosim,
na koju sam navikla,
kao da mi je na danu rođenja,
rođena samnom.

GLORIJA.... 12.04.2016...

SANJAJ U BOJI

Sanjaj me u boji mirisa zumbula,
onoj plavo ljubičastoj mirisnoj,
kao oči tvoje što su dva Različka,
što me u ram svom čuvaju.

Sanjaj me u boji maslačka,
haljini satkanoj od crvenih lala,
nežni miris od belog jorgovana,
đurđevak rasut na mojim grudima.

Sanjaj me kraj sebe na postelji mekoj,
zelenoj travi, mahovini kao paperju,
neka mi uzglavlje bude duša tvoja,
dok me pokrivaš dahom sa usana.

Sanjaj u boji mirisa i rime,
u snovima upiši moje ime,
zadani za ćošak jastuka svog,
da sanjamo iste snove, jesi a nisi moj.

GLORIJA.....30.03.2017...

MEMORIJSKI KOD

Tvoj lik je memorijskim kodom urezan u moje sećanje.

Tu si samnom i kada nisi, tu si samnom u duploj dozi i kada jesi. Toliko te ima u meni, u mom krvotoku, sva si u meni. Ja sam sav tvoj i dušom i telom i mislima i prošlošću i sadašnjošću i budućnošću. Moj život, moje biće, JA, na tvojim sam dlanovima, sanjar neostvarenog sna.

Ti si moja večna inspiracija, moja "Tokata i fuga", moja "Četiti godišnja doba", moj "Bolero", večni nedodir u ovom kosmosu, čestica što sija u onom odsjaju zvezde na nebu, spoj muzike i boje, umetnost koju samo oni sa trećim okom osete, običnim smrtnicima to je samo lepota u oku

i zvuku.

Kada o tebi sam sa sobom tišinom pričam, bez daha ostajem.

Slažem sva osećanja u složenu rečenicu, jer me je nešto strah da mi se reči ne izgube posle nekog prekida u onoj pauzi od stavljenе tačke.

Zagrebi ispod kože, do kosti, kroz sve mišiće moga tela prostruji kao fluid. Kristalna rešetka smo ti i ja, oni atomi su povezani lancima ljubavi, veza je neraskidiva.

Videćeš u mojim očima svoj lik, lik device, lik svetice, lik anđela sa neba, na mojim usnama leptiri ispisuju ime tvoje prahom dodira krila.

Ti si moja, a nikada moja bila nisi. Možda su nam se duše srele u nekom predhodnom životu, kao reinkarnacije sada živimo, ja kao Jednorog, ti kao slavuj iz Raja.

Moja duša izlazi iz mene dva puta i svaki put, u svakom životu, ima te kraj mene. Osećam te kako dišeš.

Ja beli Jednorog jurišam kroz pustinju, uzdiže mi se duša ka vratima Raja, ka tebi, ka tvojoj pesmi umirućeg slavuja. Pitam se, zašto je Svevišnji dao tu moć samo tebi slavuju, da samo ptice umiru pevajući, a ti si pojac u Raju, koja dočekuje duše onih bezgrešnih.

Ti si nosilac ove planete, bez tebe nebi svet postojao, ni livada, ni njiva, ni kuća na kraju ulice, ni klupa u parku.

Onim tankim nitima svilene bube, sve su zvezde sa Mlečnog puta na nebu povezane i kao venčić su sletele na tvoju kosu.

Mirišiš na lavandu, na polja crvenih makova, kamilicu, vlat žita zrelog, mirisi u tvojoj kosi rasutoj, mirisi po tvom telu mirišu opojno na ljubav.

Neću ti reći da te volim, jer su reči toliko beznačajne.

Reći ću ti delima, onako kako to najbolje znam.

Svaku noć do jutra, izgovaraću molitve Bogu sreću tebi da podari.

Svaki dan ću kistom po nevinosti zategnutog platna milovati tvoj lik, oslikavati tebe i mene u prošlim i sadašnjim životima.

Živeću za dan i noć, za noć i dan, za molitvu i sliku, za tebe ljubavi moja jedina.

Evo...

Jutro se iz zagrljaja noći otima. Moje misli listaju memoriski kod tvoga lika. Ovo jutro nastaje 8649 tvoja slika, za svaki dan od kada nisi samnom.

GLORIJA..... 02.02.2017...

NI NA NEBU NI NA ZEMLJI

Ja sam tvoja glina,
koju ti mislimo oblikuješ
na točku života,
dahom me greješ.

Zaranjaš ruke u bujnu kosu,
provlačiš češljem čežnje,
i drhtiš treptajem jasike,
damari srca zvona utihnula.

Okrećeš me prema sebi,
ljubiš nežnošću leptira,
bisere nižeš pogledima,
i svlačiš nevinost sa mene.

Otvora se telo moje,
školjka skrivena uzdah izroni,
i voli, voli te dušom deteta,
obala talas u zagrljaj doziva.

Ljubav miriše na noć,
noć na vino i mandolinu,
u strasnim gutljajima me ispijaš,
kroz trepavice te gledam.

Razlivaš se po meni u krvotoku,
novi život kuca u utrobi,
dlanovi ka nebu mole,
ljubav, mir, sreću, tebi i meni.

U memoriskom kodu,
upisala sam ime tvoje,
zagrebi ispod kože moje,
videćeš ljubav.

Ja je imam sa tobom
u našem mikro svetu,
u sobi ni na nebu ni na zemlji,
bez ljubavi nema života,
bez ljubavi je život cvet uveli.

GLORIJA.....16.03.2017.....

DUBINA POGLEDA

Proleće mami muške poglede koji se lepe za prolećno-letnju žensku odevnu kolekciju, moda uvek aktuelna, obuci šta imaš.

Gabi je tog dana odlučila da prošeta gradom i lepotu tog dana ulepša posetama mnogim znamenitostima svoga grada.

Koraci, a ne namera, odveli su je do muzeja. Nova, veoma primamljiva postavka, izazvala je zainteresovanost kod nje. Šetala je pogledom, željna da joj neko nešto više kaže o svakom izloženom predmetu. Onu tajnu, koja je bila vrpcom vezana, želela je da čuje i nije bila zadovoljna saznanjem onim pročitanim što je bilo napisano na malom papiru, sitnim slovima stare pisaće mašine.

Neko je razgovarao preko mobilnog živo gestikulirajući rukama, prigušenim glasom. Kada je primetila da je završio razgovor, bučnim koracima kojim su odzvanjale njene podpetice, prišla je na pristojnoj razdaljini.

- Izvinite, postavka Muzeja je veoma interesantna, ali ste bili toliko škrti u datim informacijama, kao da ste žalili papir, pri tome se malo nasmejala, da ne bude suviše ozbiljna konstatacija. Da li bi mogli da mi nešto više kažete o ovom ključu, koji je toliko specifičan i moju privlači pažnju. Predpostavljam da ima neka tajna za njega vezana, a vi to sigurno znate, jer ste ovde zaposleni.

Ono što Gabi nije znala je da Miler nije zaposlen u Muzeju. On je bio direktor muzeja, zaljubljenik u antikvitet, osoba koja je bila strogi kritičar za svaku izložbenu postavku, koliko je to dobro i koliko će to biti interesantno njegovim sugrađanima.

Počeo je Miler da priča tajnu o pomenutom ključu, pri tome, ne odkrivajući svoj identitet.

- Da, dobro ste osetili da ovaj ključ krije tajnu. Pripadao je jednom dvorcu ugarske monarhije.

Jedan grof je živio u njemu sa porodicom i svojom svitom. Imao je ćerku jedinicu, miljenicu.

Žena mu je umrla na porođaju, a on joj je ostao veran, brinući o detetu. Kada je Eleonora postala devojka, zaljubila se u konjušarevog sina. To je bila zabranjena ljubav. Nekako, baš to zabranjeno je najslađe, pa su tako postali slatki ti prvi poljubci, dodiri i...

Eleonora je zatrudnela sa Atilom i skrivala je trudnoću ispod širokih nabora haljine. Dan rođenja deteta se bližio. Tajna čuvana je došla do ušiju grofa. Ljut, razočaran, izneveren, ponižen, zaključao ju je u jednu kulu daleko od glavnih zidina dvorca. Jedna babica je dobila naređenje, kada mu se ćerka rodi, da baci kroz prozor dete u mutnu reku.

Tog dana i sjenice su jače pevale, plač deteta da nadglasaju. Eleonora je znala za očevu naredbu.

Zamolila je babicu da samo na tren ostane sama sa detetom, da se oprostí poslednjim poljubcem.

U strahu da joj ne pobegne, babica ju je zaključala ovim ključem sa spoljne strane vrata.

Eleonora je skupila svu snagu, svu ljubav na papir napisala u tri reči, umotala tek rođeno čedo i u naručju, kroz otvoren prozor, u ledeni Dunav skočila.

Niko nije slutio da će ona tako nešto učiniti. Čuo se samo vrisak prisutnih baštovana, sluškinja i urlik bola Atila koji je skočio za voljenom ženom i detetom u vodu i tako su svi troje ipak bili zajedno.

Na papiru, poruka ispisana perom i mastilom, razlivena suzom, jednom, jedinom. " Opraštam ti oče "

Grof je kasnije svo imanje propio. Samo je ovaj ključ ostao. Stiskao ga je u samrtnom času, kao da želi tim ključem sebi mir da odključa.

Tišina je vezala ovu tajnu za ključ u nemi čvor, na čijim krajevima su kliznule suze iz dva prelepa oka.

- Da li je to stvarni događaj, ili ste želeli da me impresionirate, tiho je Gabi prošaputala.
- Zavisi šta ti želiš da veruješ, ali ne reci mi sada odgovor. Pozivam te na kafu u moju kancelariju. Tek tada, digla je pogled i zagledala se u prelepe plave oči koje su je toplo gledale. Onaj njegov osmeh davao je poziv na flert, ali ona nije želela da u to poveruje. Pogledala ga je svesna moći svoga dubokog pogleda, u čijim zenicama se Miler gubio kao zalutali putnik. Pričali su opušteno, otkrivajući jedan drugom sitnice o sebi. Neka dvosmislena pitanja, dobijala su takve i odgovore, začinjene vrelinom pogleda. Česti ulasci sekretarice, prekinuli su mnoge nedorečene rečenice.
- Možda je tako bolje, pomislila je u sebi Gabi, osećajući da joj se sviđa njen sagovornik dok je on pogledom koji varniči prelazio preko njene nestašne kose, očiju, usana, preko izavovnog deholtea, niz bokove. Osećala se vatra u njihovim mislima, koja je pretila da ih zahvati. Nagoveštaj sekretarice da je Denis došao, vratila ih je u stvarnost. Gabi je ustala iz udobne fotelje, Miler je takođe ustao. Pružili su jedan drugom ruku u znak pozdrava. Ono, što nije uobičajan pokret prilikom rukovanja je bilo malo duže držanje ruke u ruci. U onom okretu, da krene prema tapaciranim vratima, Miler je prineo Gabikinu ruku na svoje grudi i ćuteći pogledom rekao joj da mu se sviđa i da je želi. Iznađena tim jasnim izlivom nežnosti, tim uzdahom potvrde njegove želje, reagovala je kao nikada do tada. Čvrsto je prilepila svoj dlan za njegove grudi, kao da mu je htela reći.... Možda vam neki drugi tajni ključ, odključa ono šta se posle desilo....
GLORIJA.....24.03.2017.

DOBRO JUTRO PROLEĆU

Kažu...

danas nam stiže proleće,
a meni je ono svaki dan sa tobom.

U kosi se cvet trešnje skrio,
usne vrele, višnje crvene,
one španske, slatke, na greh zovu.

U majici ubačene ljubičice plave,
mirisom opijaju svojim,
dok mi nedra ljubiš u svitanje.

Glancam stare cipele snova,
one najbolje znaju put do tebe,
lebdim Mlečnim putem zaljubljenih.

Ušnjiravam osećanja naših noći,
razuzdanu blud dok igraju senke,
volim od zemlje do neba i opet tako.

Kažu...

U proleće se ljubav rađa,
pamtim baš takvo jedno proleće.

GLORIJA.....20.03.2017....

ŠAPTAČ POLJUBACA

Znao si da mi šapućeš, tim dubokim muškim glasom jezicu niz kičmu kao vodu prolješ.
Opijena, gluva i slepa, zatvorenih očiju, prepustila sam se tvojim nestašnim prstima.
Skidao si sa mene sve nekadašnje poljubce, sve tuđe dodire, haljina čipkana skliznula je sa mog tela.

Nisi poželeo odmah da me imaš. Nisi želeo stras u trenu da zadovoljiš, goreli smo oboje u grču ljubavi.

Gledao si me tim tamnim pogledom noći, upijao u nozdrve uzavrele mirise tela. Palio iščekivanje dugim fitiljom čežnje i ljubio vrelo, od kojih su poljubaca usne utrnule od tvog prelaska jezikom po njima.

Šaptao si najlepše reči ljubavne, prljavim pričama palio maštu tebi i meni, dok si me u senci Meseca sve jače privijao.

Ne znam da li sam se zaljubila ili sam počela da te volim, u nedoumici, zaspala sam na tvojim grudima.

Nisi ti bio samo moja avantura, doživljaj glad tela da udovoljim. Ti si postao nešto više, šaptač snova što ih u javu pretvori između hiljadu poljubaca.

GLORIJA.....19.03.2017....

ZAPIŠI

Nisam mislila da ću ti ikada reći, nisam imala hrabrosti da ti priznam.

Prevarila sam te sa jednim malim iz osmog dva, visok, crnook, sa pocepanim farmerkama, gitarom preko ramena, večnim osmehom i onim prelepim očima što mi je šaptao ljubav u letnjim noćima.

Znaš...

Nisam ja htela, desilo se to iznenada tako, nenajavljeno, neplanirano, samo se desilo i eto, sada to zna vetar u krošnji, zvezde na nebu i cvrčci u travi. Znaš i ti...

Oprosti mi što te nisam gledala u oči i sve ovo priznala. Boleo bi me tvoj pogled, ona tvoja suza što sada pada. Boleo bi me tvoj prekora u glasu, ali molim te da me shvatiš. Da li možeš obuzdati plimu, kada te ljubav svog preplavi.

Pišem ti evo svoje prvo i zadnje pismo. Prvu i zadnju pesmu, tebi, mom najboljem drugu, za čiju sam ljubav saznala prekasno.

Prevarila sam te, jer sam u njemu dobila i najboljeg drugu i prvu ljubav, a ti mi nikada nisi rekao šta ti značim stvarno.

GLORIJA..... 17.03.2016....

SRCE OD STAKLA

Znao si mi pričati najljepše priče,
slagati snove kao puzle u nizu,
da maštam, da sanjam, da uživam,
ljubio si kao ni jedan ti blizu.

Zasitila se voda onim tužnim,
i ono bolno pod tepihom žulja,
nekada osmeh grimasa posta,
kroz prazan krevet hladnoća se šunja.

Uvela je odavno na promaji nada,
devojku drugu ti stiskas bliže,
umorna zemlja ne rađa cvet ljubavi,
neke druge svatove tvoje oko niže.

Samo burma na stolu dokaz beše,
da smo nekada davno jedno bili,
stara vodenica melje prošle dane,
duvač stakla lepi moje srce mili.

GLORIJA.....12.03.2017.....

POSVETA

Napisaću ti posvetu,
onako,
među redove uvezanu,
crvenim koncem.

Biće ispisana govorom tela,
u tišini,
nečujna za zrikavce i svice.

Znaćeš ti.

Drugi će naslutiti,
nemu azbuku dodira,
slepi od ljubavi sudar tela.

U potpisu će biti ime moje,
ti ćeš videti nas,
oni će videti prolaznike.

Listaš tišinu uz čašu vina,
žar se pali,
goriš kao upaljena šaša.

Povetarac ustreptali,
u uragan svojih osećanja,
kovitlaš oko mog struka.

Noć satenom odevaš,
rumenu zoru u oku bojiš,
dok me na dlanovima držiš.

Mene,
kap vode,
polako ispijaš žedan nirvane.

U telu ti se život budi,
dajem ti zagrizaj sebe,
greh za greh nudim.

Ne žalim.
I opet bih...

Posveta moja postaješ,
tebe sebi uzimam za temu,
i pišem...

GLORIJA.....12.03.2017.....

MIRAZ

Želim da ti prostrem svoju dušu neznanko, kao šareni šator na sred livade, pa da se u njega sklonim posle oluje.

Onako zakrpljen po negde, siv sa ručno šivenim zakrpama, veselim krpica života, stoji na stubovima vremena.

Kao klimav zub, klata se između prošlosti i sadašnjosti, bez puštenih korena budućnosti u njivi plodnoj gde bi bio moj porod.

Pričaću ti o NJOJ, mojoj muzi u svakom stihu, mojoj dubokoj bori na licu i onaj ugašen luč u oku.

Znaš one starinjske škrinje, gde se devojačka sprema ređala, gde se bogatstvo devojke za muževljevu kuću spremalo, na sred tavana moje kuće stoji.

Kao ikonu sam je gledao, zahvalan Bogu što mi je nju darivao, čekajući noć da je uspavam i dan da se kraj nje probudim.

Pucam po šavovima nemoći, u razdoru Isusovih muka razapet da odlučim, nem da izgovorim, usne ledene skupljam od bola.

Ja sam tu, a ONA tamo, ja sam sam, a ONA...

Otišla je. Odveli su je tuđi svatovi, u begu na vetru, zaigrali su konji vrani. Sve mi je ostavila

njeno, da umirem dok gledam. Onu devojačku spremu što je nekada donela, pola čaše vina i ne završen stih. Na zidu praznina bela. Njene slike, moje ikone, ja više nemam.

Tišina je...

A ja osluškujem zvuk nemog sata bez skazaljki što vreme broji, da mi kaže kada ću ja nju da prebolim i napišem novu pesmu o ljubavi.

GLORIJA.....20.02.2017....

ONA JE MOJA

Moram nekome da ispričam, da otvorim dušu, da nagnem na ivičnjak razuma svoju tajnu. Ne mogu da izdržim, taj naboj emocija, tu strast, to nešto što me prožima. Ako sam grešan što volim, neka to bude moj greh i kazna, neka ja plaćam iskušenje, samo mi nju ne dirajte. Po meni udarite, izdržaću svaki udarac stojeći.

Nekada davno, bio je jedan čovek i jedna žena...

Tako počinju bajke, a ja imam noćne more umesto sna, imam pakao umesto mira u duši.

Onda, kada je počelo inje da mi kosu belasa, kada sam svodio životne račune, podvukao crtu i sabirao ostvarene i neostvarene ciljeve, u moj život je ušetala ona.

Toliko različita od svih žena.

Gledala me je tim njenim tajanstvenim pogledom pravo u oči. Nije pogled obarala, bezobrazno me je izazivala, sudar strasti koji ja nisam mogao da izdržim. Pokleknuo sam kao slabić, pogled oborio i poraz priznao.

Ni lepa ni ružna, ni mršava ni debela, ni vaka ni nakva, ništa ja nisam video osim njenih očiju. Hipnotisala me je svojim pogledom, tim očima kojima je bilo teško doleteti. Znala je ona da ima fatalan pogled, one kandže u očima, onaj osmeh što osvaja. Sve je ona to znala i bila je svesna moći zrele žene, svesna sebe i uživala je u tome.

Upao sam kao lak plen u njenu mrežu zavodjenja i ostao tamo po svojoj volji, želeći da svakog trena budem sve slabiji na njene čari. Tonuo sam na dno dna, udarali su talasi, srce je udaralo, pamet mi je pomutila. Mrak...

Znala je ona kako da se ponaša. Kako mazno da mi šapuće na uho, kako usne da napući, kako okice od iznenađenja da zakoluta, kako veselo i opušteno da se smeje, kako noge da prekrsti, suknja iznad kolena da ništa ne pokaže, a uzdah moj da vrisne, iz grudi čežnju vapaj da stvori. Znala je da me izludi, da je poželim, da je imam dok je gledam, a da fizički tog trena ne budemo jedno telo. Znala je sve ženske tajne zavodjenja i tako je vešto vragolasto sve to koristila.

Vreme sa njom mi je proletelo i uvek mi je falio još neki minut da je imam u zagrljaju. Čekao sam da se samo još jednom okrene, nasmeje i mahne rukom, zabaci kosu niz leđa, i pošalje poljubac sa dlana ruke.

Onako slobodna u svemu, pružila je ruke prema meni. Dao sam joj se kao na tacni i uživao, uživao kao nikada do tada. Ono što sam gledao na noćnim programima je postalo ostvarenje mojih želja, imao sam raj i pakao. Imao, a nismo.

Probuđen posle nekoliko godina sna, nekih na brzinu ljubavi, kojih se i ne sećam više, ona je postala moja jedina želja koja me je opet učinila muškarcem sigurnog u sebe. Osetiti se opet u svoj muškoj moći je neponovljiv osećaj koji priželjkuje svaki muškarac u mojim godinama.

Ušla je u moje misli, u moje snove, u meni se nastanila, do ludila, do ludila me za njom dovodila.

Počeo sam da je volim, a mislio sam da sam zaboravio kako je voleti nekog po danu, ljubiti i gledati se u oči, smejati se iskreno, šaputati uzdrhtalo prljave reči. Uživati kao nikada u životu, to sam osetio sa njom.

Čekao sam je i noć i dan, dan i noć, opet sam je čekao da samo na tren bude smisao mog lepog dana.

Nije bila ni lepa ni ružna, ni mršava ni debela, ni vaka ni naka...

Ni moja nije bila, a ja sam želeo da budem samo njen.

GLORIJA.....19.02.2017...

PROLEĆE U KOSI

Rekao si da mi koža miriše na trešnjin cvet,
da je meka kao kišobran maslačka, kao mahovina.

Rekao si da mi je u kosi miris pokošenog sena,
usne crvene kao cvet poljskog maka, duša kao kamilica.

Rekao si mi da su mi oči kao dva divlja kestena,
tople i nežne u zimskoj noći, telo kao žar na rukama.

Sve si mi rekao, samo mi nisi rekao da me voliš,
kada sam odlazila u proleće, miris trešnje me je pratio,
po mahovini sam hodala na polju snova.

GLORIJA..... 16.02.2017...

BUDI SVOJA

Odbaci okvire uljudnosti i morala,
velikih reči i praznih obećanja,
budi blagajnik i naplati dugove,
budi kockar svoje sudbine.

Podmetni laž za istinu,
mleku boju promeni uz kletvu,
na ringišpil života se zavrti,
šta znaju o sreći ovi mali ljudi.
Poređaj u streljački stroj osmehe,
pa me pogodi u zoru što rudi,

budi moj ljubavni pokrivač,
neću reći da se kraj tebe budim.
A onda zavesom nagost ogrni,
prošetaj Bulevarom zanesenjaka,
uberi trešnjin cvet rascvetali,
srešćemo se ti i ja, svet je mali.

GLORIJA..... 10.02.2016...

NE ZNAJU ONI

Ne znaju oni,
što me u prolazu o lakat očešu,
koliko me boli naša razdvojenost.
Nokte u asfalt zarijem,
pa vučem sebi sve one kilometre,
da u metre i centimetre pretvorim.
Ne znaju oni, a što bi i morali znati,
znamo ti i ja, kada se satima gledamo,
pa počnemo po obrazima štipati,
da se uverimo da je istina.
Ne znaju oni...
Kada se sumrak spusti,
otkini jedan bršljen,
priveži ga meni za struk, da dođem tebi,
jer ti si želja gde ja želim
korene svoje u domu da pustim.

GLORIJA..... 04.02.2017...

DOBA ŽIVOTA I SMRTI

Jednog dana
kada odem od tebe,
otići ću tiho,
na vrhovima prstiju,
mnogo tiše
nego što sam došla.

Tišina...

U haljinama svojim,

spremljenim odavno
na put bez povratka,
otićiću sa osmehom,
sa suzom izdajicom,
na usnama sa imenom.

Muk...

Kada budem od tebe otišla,
to će biti kuća bez broja,
ulicam kojom se ne hoda,
grad bez ljudi pun sjena,
bez fenjera.

Hladnoća...

Neće me tada ništa boleti,
ni duša ni telo neće ožiljke imati,
samo će mi zaspaloj
pramen kose lice prekriti,
što tvoj lik uklesan
u mojim očima sklopljenim,
nećeš ni tada videti.

Žalim...

Jednom, kada odem
otićiću zauvek
negde daleko.
Iznenada.
Kao što sam i došla.
Tiho.
Da ne remetim tvoj mir...

Ptice umiru pevajući,
vukovi umiru sami....

GLORIJA..... 28.01.2017...

KOCKARSKI DUG

Izvlačim skrivenu nadu,
onaj kec iz rukava,
blefiram, reskiram,
na kocku sve stavljam,
prolaze me trnci od straha.
Ne bojim se umreti,
bojim se da ću te izgubiti,
jer u strahu su velike oči,
krv se ledi,
smrznuti udovi od tela odpadaju,
očne duplje prazan pogled šalju,
suve usne zubima kidam od bola.
Imao sam cvet u maju,
ružu mirisnu bez trnja,
imao sam,
a poželeh drugu za noć jednu.
Izgubio sam svoju amajliju sreće,
sada se kockam,
poslednjom kartom iz špila života,
dajem joj srce njeno nazad,
da me opet zavoli kao nekada...

GLORIJA..... 27.01.2016....

IZGUBLJENI SVET

U tolikim tvojim rečima da me voliš,
izgubio si me kraj makadama,
odkotrljala sam kao kamičak.
Prestala sam da žuljam tvoju cipelu dok hodaš,
prestala sam da te stiskam po leđima kao tovar,
prestala sam da postojim u tvom oku,
Tako sam želela da budem samo tvoja,
tako sam želela da budeš samo moj,
tako sam želela tvoj svet u malom da budem,
tako sam želela samo...
Da me voliš za život ceo.
Negde u raskoraku želje i stvarnosti,
cveta maslačak žut.

GLORIJA....18.01.2017...

SVETIONIK

Budi moj maleni svetionik,
topao sjaj u tami moje duše,
onaj trag nade po kojem letim.

Očuti mi tišinom da me voliš,
dopusti da naslutim nekazano,
usnama vino i ljubavi da pomešam.

Dozvoli da oslušnem srce,
da osetim pod prstima predaju,
u očima celu simfoniju u plavom.

Grebem po površini osećanja,
zaranjam u dubinu tvog pogleda,
lepim ti se za srce, jer baš hoću.

TI...
moj svetioniku.

GLORIJA.....19.08.2017...

KALIF (TRGOVAC DUŠE)

Opet trguješ svojim osećanjima,
prodaješ sigurnost za grumen sreće,
menjaš poznatu postelju za avanturu,
iskusnu starost za mladost u osmehu.

Pazi na kusur koji ti Bog vraća,
pohlepni trgovac ostaje praznih šaka,
vešti lopovi žrtvu svoju traže,
tuđe je slađe, tuđe je slađe.

Srce ti udara, a razum drema,
kako je lepa ova sreća ostvarena,
sitninu po kaldrmi raspi šakom,
budi darežljiv da misli da je u raj.

Prodaćeš obraz za noć jednu,
čašu vode menjaćeš za mladost njenu,

kada te tišina dočeka i isprati,
seti se da si sam uništio san o sreći.

GLORIJA.....20.08.2017...

KASNO ZA POČETAK, RANO ZA KRAJ

Ovo nije bajka. Ovo je priča za muške oči i ženska srca.

Varničila je strast među njima. Trajalo je to bezvremenski. Kasno za početak, a rano za kraj. Ona je imala zauzeto srce, on obavezu bez emocija. Oboje svesni da su se kasno upoznali u životu, (jer robuju balkanskim pravilima) , krađu ono što im se daje za ukrasti. Vreme između jutra i večeri, između sna i jave je njihovo vreme.

Tog dana je bila u njegovom stanu. Sve je mirisalo nekim prijatnim mirisom, koji se pojačavao u spavaćoj sobi. Upaljena sveća sa mirisom vanile, spuštene žalozine, klima podešena, rashlađen njen omiljeni sok, čokolada od...

Sve je zapamtio šta voli dok su se satima dopisivali, razgovarali na mobilnom. Upoznavali se bez dodira tela, a sa dodiranjem duše.

Legla je obučena na krevet, nogama dodirujući parket. Zatvorila je oči i uživala u tom iščekivanju sledećeg trenutka.

On je došao u sobu kose još vlažne od tuširanja. Golog tela do pola, u bermudama i oblaku jakog muškog parfema, u prolazu je spustio kockicu leda na njene grudi. Refleksno, ona je skočila sa kreveta i u jednom potezu skinula svoju haljinu.

- Kako si me vešto iznenadio, pa da sama skinem haljinu, nasmejala se Luna i mazno počela da mu prelazi pogledom od očiju do stopala, zadržavajući dah dok je gledala oko nabora na bermudama.

- Znaš, učenik će nadmašiti učitelja, nasmešila se dvosmisleno i već u sledećem trenutku, ubacila mu je poluotopljenu kockicu leda u bermude.

Učinio je ono što je ona i htela. Bermude su ležale na podu, zajedno sa mokrim tragom ostatka leda.

Videći žar u njegovim očima, Luna se podvukla pod frotirski pokrivač.

- Sada će strašni vuk da te pojede, nasmejao se glasno, podvlačeći se pod pokrivač, milujući usnama njena stopala, listove, prema butinama, preponama, do...

Iskusnim pokretom, skinuo je čipkane tange i grudnjak, koji su bili prepreka njegovim vrećim poljubcima.

To je bio splet tela u ljubljenju, grljenju, ljubljenju, bez krajnjeg završetka.

- Dođi da se ljubimo pod tušem, da pijem vodu sa tvojih grudi, sa mirisom tvoga tela, šapnuo joj je Marko hrapavim glasom.

Osećalo se da pršte varnice od strasti. Njena koža je upijala kupku od vanile. Sve je mirisalo na vanilu, njen omiljeni miris. A on, on se izgubio u njenim dubokim očima, dok su ruke nestašno prelazile po njenom telu. Pio je vodu sa njenih grudi, ljubeći kao slučajno, same vrhove mekih bradavica, koje su na dodir njegovih usana, postajale sve tvrđe. Umotani u frotirski prekrivač, kao u ogromnom peškiru, hodali su " pačijim korakom " ka spavaćoj sobi. Sasvim nežno, pridržavajući njeno telo, sa njenim rukama oko vrata, spuštao je na blistavo belu posteljenu njeno telo.

- Zatvori oči i prepusti se samo dodiru. Nemoj me gledati tim očima čežnje, neću moći da se kontrolišem, a želim što duže da ti sebe dajem.

Stalo je vreme. Skazaljke su se sklopile u njihovom zagrljaju. Kada čovek voli ženu, ona gubi tlo pod nogama.

Zvuk mobilnog vratio ih je u stvarnost.

Njega je zvala žena, a nju je zvao dečko sa kojim je već dugo u vezi.

Kasno za početak, rano za kraj, a znali su...

GLORIJA.....16.08.2017.....

GORUĆA LJUBAV

Gori vazduh,
čula spaljuje žar,
žalost zemlju dira,
treperi izgoreo list,
još jedna ljubav sagoreva,
goruća ljubav gasi se suzom,
u oku smrtnika sa uzdahom bola.

GLORIJA.....04.08.2017....

PSSSTTT

Samo ćuti,
tišinom miluj,
kao kap vode,
žedan ljubavi,
čuvaj me.

GLORIJA....09.07.2017

VREME

Nemam više vremena, za neka vremena nadanja,
nemam ni ono međuvreme između dva koraka.

Poštapam se klimavim osećanjima
sa ostarelim štapom,
na ruci skinuta burma još iz mlađih dana,
zavet okačen na tvom stubu srama.

Brojim neke nove korake,
jer nemam vremena za tebe.

Posvetila sam ti sebe u spomenaru,
tvoje ime upisala na požutelom listu leksikona.
Zadnju stranicu školske sveske,
srce strelom probodeno nacrtala.
Nisam nikada pomislila
da će me neka druga strela pogoditi,
samo onu Amorovu sam prizivala.

Nemam više vreme, jer peščani sat curi,
i voz što vuče vagone sudbine
odlazi u nepoznatom pravcu.

Dva stranca na peronu stoje,
okrenuti jedan drugom leđima,
svojim putem odlaze bez osvrtnja,
svako nekom novom rođenom danu.

Nemam više vremena ni za sebe,
zato želim da zagrlim ovo vreme trenutka.

Samoća preti da zakoračim put greha,
ako se ljubav može grehom nazvati,
onaj sjaj u oku što kod zaljubljenih blista.

Skupila sam svo svoje vreme,
i čuvam ga kao zvezdu sjajnu.

Daću ga na livadi u noći mladog Meseca,
onom neznancu što znanac posta,
zaljubljeniku u moj osmeh kojim ga osvajam,
pa samo želi da me srećnu vidi,
da me usreći u noćima i danima.

Ti troši svoje vreme na žene što ti se nude,
na muzgave čaše zadimljenih kafana.

Nemam vremena za promašene snove,
veruj mi, ništa više me ne boli,
umrla ljubav više se nikada ne rađa.

GLORIJA.....24.07.2017...

PRED PONOĆ

Znaj ljubavi moja,
gde paperjasti snovi šetaju,
gde plišani plašt noći
drhtaj misli skriva,
tamo pucaju drveni snovi,
postaju pamuk meki
na mojim trepavicama,
dodira tvojih usana,
u akvarelu ljubav razlivam.

GLORIJA.....18.07.2017...

LJUBAVI MOJA

Evo...

Pišem ti ovo pismo, da ti kažem da mi je poštar danas tvoje pismo uručio.

Ruke su mi podrhtavale. Mirisalo je na tebe i na tvoju dušu. Osećao sam dok sam čitao reči kojima si ljubav pisala, lahor što ti mrsi kosu dok sediš u senci stare lipe. Smešila si mi se nekako stidljivo, onako dečijije, a ja sam kao omađijan upijao svaki tvoj pogled.

Šaljem ti ovaj buket ispresovanog cveća. Ubrao sam ga na livadi po kojoj smo šetali, krijući se od tvog brata. Znaj najmilije moje, jedva čekam da ponovo dođeš tetki u posetu, a meni dah ljubavi pogledom daš.

Čekaću te, milovati pisma tvoja, kao prstima po kosi da ti prelazim. Živim za taj tren ponovnog susreta i znaj...ovaj put se nećemo skrivati.

Napraviću ti prsten od zlatnog maslačka, venčić og kamilice, buket će biti poljsko cveće, pred Bogom ću te sebi venčati, na mekoj travi ljubiti. Bićeš moja žena i ljubav jedna jedina, tako mi Boga.

GLORIJA.....18.07.2017...

ASOCIJACIJA

Gmiže nezaustavljivo, ne pitajući za odobrenje,
vijuga i nosi sve pred sobom u stihiji.

Preko gudura razbacanih,
zapne o kamičak u podnožju.
Udarac o zemlju kao zadobijen šamar,
odjekuje kroz sve minute života.
Klizi po površini odsjaja vode,
ogleda se u iskrivljenoj slici na mesečini.

U naklonu niže lažne osmehe,
odglumljena noćna zadovoljstva.
Ljubavnu sreću umorno za ruku drži,
bez koraka po podijumu pleše muzika.

Sa večnim pitanjem postavljenim Univerzumu,
sa nemim pogledom u neko bolje sutra.

Da li se mrvica od čoveka na ovoj planeti,
može napiti vode iz Mrtvog mora?
Da li zalutali putnik bez kompasa,
može oživeti umrlu ljubav jednim poljupcem?

Na postavljenom ženskom telu glad smiruje,
suton života polako prekriva ostarelu senku.
Krljuštima kameleona kao svečanom odorom,
uvija svoje emocije uz glasni vrisak pobednika.

Neko rođeno jutro, neka olovna noć,
vrte se na točku sa bandašem kao zakrpom.
Jedan isti ritam udara po polomljenoj dirki raštimovanog klavira.

Istim putem, tamo i nazad,
nad provalijom balansira ogoljene duše,
osmehom lažnog dijamanta umornog lika blista.

Podignute glave probija se do svetlosti na kraju tunela,
neke tople oči put osvetljavaju ljubavlju, vere i nade.

Dolazi...

GLORIJA.....14.07.2017....

SUDBINA

Ne viri u knjigu sveznanja.
To su sve tuđe misli,
tuđa iskustva,
tuđe reči zapisane,
a čitaju se u dahu.
Ne znaju oni šta ja volim.
Ne znaju oni kako ja spavam.
Daj mi nešto svoje.
Eto...
Daj mi sebe!
Daj mi sebe da budeš moja amajlija,
da su mi tvoje ruke oko vrata.
Budi moja srećica,
ona slatka jeza protkana uzdahom,
dok ti oči skrivaju moje osmehe.
Budi takav jedinstven, neponovljiv,
ušuškan mojom dušom sanjara.
Nemoj mi sebe davati u izobilju.
Daj mi sebe na kašikicu,
kao lek.
Svaki dan mi daj sebe po malo,
da lečim dušu ranjenu.
Nauči me da ponovo verujem,
nauči me da ponovo volim,
oživi moju umrlu ljubav svojim dodirom.
Ne žuri!
Sačekaj me na izlazu tunela.
Krenula sam ka tebi.

GLORIJA.....11.07.2017...

ISKUŠENJE

Podigao se nivo vode u očima,
emocije prete da će se razbiti o hride,
sa peščanog dna čuje se eho iz školjke,
stara ljubav kuca na vrata sudbine.

Opet se vraćaš iskušenje da okusim,
slučajni susret beše kraj Malog mosta,
moja ruka na tvom srcu damare broji,
stotinu čežnji, samo jedna želja posta.

Lagano i precizno ispijamo sva sećanja,
uhvatiš me pogledom nežno u krivini drhtaja,
znam da ću te sresti kada se ne nadam,
prva ljubav se nikada ne zaboravlja.

GLORIJA.....09.07.2017....

VEČERAS

Nemoj mi nebo ograditi,
još hoću da me ljube,
krila leptira tvoje čežnje.

Nemoj me oblakom pokriti,
nagošću dan da prošetam,
paperje snova da razbacam.

Nemoj mi mene uskratiti,
u vazduh da se pretvorim,
da dišemo ljubav zajedno.

Dozvoli mi da otisak duše,
u jednoj noći bez svitanja,
ostavim na tvom srcu.

Zauvek...

GLORIJA.....02.07.2017...

DODIR DUŠE

Ne umivaj snene oči,
u njima sam sakrila
pogledе svoje,
što na greh zovu.
Ne briši usne,
na njima sam zalepila
otisak svojih usana,
još slađih od slatkih lubenica.
Ponesi sa sobom u san
na dlanovima uzdahe moje,
skrивene u raskopčanoj košulji,
u džepovima punih tajni.
Moju kosu među prstima,
moju kožu na grudima,
moje sve tebi na dar,
dodir duše grli najjače,
ti to znaš...

GLORIJA.....02.08.2017....

ZAŽMURI I DODIRNI ME

Sanjaj me u naličju duge,
gde se sudaraju snovi nedosanjani,
gde se miluje telo nedodirom,
gde se usne čežljivo ljube
dodirom u mašti.
Sanjaj me...
Ja ću da ti ime spomenem,
u ovoj tišini zimske noći,
biću tvoja nesanica,
razlog bludnih želja.
Moj lik ti je u sećanju,
onog iznenadnog susreta.
Spavaj i sanjaj me,
tvoja sam slatka tajna.
U snovima...

GLORIJA..... 09.01.2017..

U POSTAVI KAPUTA

Ne volim boju koju ne mogu da ogrnem,
ni čizme koje put ne poznaju,
volim onaj stari kaput zakrpljeni,
u čijim džepovima čuvam
dodir tvojih ruku.

Volim onaj šal vuneni,
da se u njemu izgubim od miline,
volim da volim sećanje na tebe,
na vreme što imali smo
a nemamo više.

Zašila sam nevidljivim koncem,
od dudove bube svilenim nitima,
zašila sam u naličje postave,
sve naše poglede,
sve naše dodire,
sve drhtaje uzavrelog tela.
Sada oblačim kaput stari,
star je koliko i duša moja,
čuvam od zaborava srećne dane,
kada si mi šaptao da sam ljubav tvoja.

Idem...

Hodam ...

Ne osvrćem se...

Zaborav je moje drugo ime.

Zašto se sećaju svega samo oni,
što voleli su jednom,
a zaboravljaju sve oni,
što ostavljaju do juče voljene?

Razapela sam šator od starog kaputa,
sakrila se u tmini crnoj,
štitim se od hladnoće
što u kostima osećam,
lažeš me, laže, lažeš...

TI voliš drugu!

Pocepami džepovi

sitninu propuštaju na zemlju,
plaćam nemo trenutak poverenja,
neću ti ništa reći,
neću za ljubav moliti,
neko to gore vidi sve,
osetićeš i ti šta znači ostavljen biti.
U samoći sobe,
cepam izlizanu postavu,

ređam slike sećanja po poznatom redu.

Ne možeš mi zabraniti da te volim,

a znam...

i to će osećanje nestati jednom.

Zadnji voz vuče vagon i u njemu...

Zima je.

Neke druge oči daju mi svetlost

ka kojima idem.

GLORIJA..... 10.01.2017...

ŽENE SU TI TO BRATE

Zaglavio sam sa društvom posle prve smene na piće u obližnjem kafiću.

Šta da vam kažem. Letnje doba, napolju pakleno toplo, a kafić prijatno rashlađen klimom. Ono hladno pivo mi je leglo na svaki atom mene. Razlivalo se po mojim venama i hladilo uzavrelu krv.

Onako malena, kao džepna venera, duge kose, napućenih usana i podignutih bradavica, u tesnom miniću koji je ocrtavao da ispod ima čipkaste tange, pamet mi se mutila.

Poručio sam još jednu turu i dok se ona naginjala i talasala grudima, uhvatio sam je za to njeno okruglo dupence. Samo je uzdrhtala i još mi se telom približila. Onako bezobrezno, kao putnik u ne ispitanu teritoriju, gurnuo sam malo dublje svoje nestašne prste. Gorela je od želje.

Nisam od onih svetaca koji bi oprostili i pobešli od dobre jebačine.

Privukao sam je još bliže i hrapavim glasom pitao gde je toalet. Spremno se ponudila da mi pokaže put. Dok je išla ispred mene, skidao sam je pogledom. Na kraju hodnika, vrata su bila polu otvorena. Povukla me je unuta i počela da mi gura jezik usta i odkopčava pantalone. Živa vatra od pohotnice izbijala je i žarila me svud po telu. Uzeo sam je gladno, kao da joj se svetim, a ona je vrištala dok je svršavala. Nisam brojao koliko puta sam osetio trzaje orgazma, ali u sledećem trenutku sam osetio kako je primila svu toplinu mog semena.

Nad lavabo sam se oprao, umio od znoja i izašao. Rekao sam joj da je želim opet i da ćemo se videti. Ona se samo mačkasto osmehnula i reka da zna da ovaj sex sigurno neću zaboraviti.

Moji prijatelji su otišli kući, pa sam ja ispio ono sada već toplo pivo, ali mi je bila potrebna tečnost grlo da osvežim.

Stigao sam kući. Žena me ništa nije pitala, znala je da ću biti sa drugarima na piće.

Ipak, malo me je čudno gledala, namrštila se, a onda sa osmehom na licu rekla da me želi.

Počeo sam da se žalim na umor, na toplotu, na...

Rekla mi je da skinem svoju belu košulju i dođem u kupatilo.

E ljudi...

Na mojoj beloj košulji pisao je broj mobilnog, sa porukom : " Dođi opet na pivo i sex. ANA" Sve vam je jasno...

Moja žena je pozvala taj broj i rekla Ani da dođe kod nas jer želi da se sa njom ispriča kao žena sa ženom.

Ana je došla, ali dalji tok sigurno ne naslućujete...

Reći ću vam samo ovo :

To je bila moja prva, ali ne i poslednja trojka.

Shvatio sam da ništa nije slučajno i kada je Ana rekla da ćemo se videti, nije ni slutila da će to biti u troje.

Da li neko hoće samnom na hladno pivo....

GLORIJA..... 24.03.2016...

Biografija

Neće vam reći svoje pravo ime i prezime ,

ne zato što se krije ili stidi sebe,

već zato što ta osoba ne postoji

u facebook poeziji. Za sve vas koji će te je zavoleti,

ona je Glorija Wolf,

i kao takva poznata na nebu facebooka gde je i počela da piše i objavljuje svoje pesme i prozu od juna 2013.

Rođena je jedne novembarske noći 1965. Godine , 17 dana,

Kada je Begej zamrznut grlio Zrenjanin. Poeziju piše od

školskih dana, ali obaveze kao žena i majka postaju prioritet.

U godinama kada su deca odrasla, pušta stihove iz srca,

da progovore šapate njene duše.

Prva knjiga koju objavljuje iz ljubavi za ljubav, govori o njoj

Više nego monotono napisana biografija.

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0937

Publishers online and owners, Assoc. Prof. Dr Sabahudin Hadžialić and Peter Tase

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>

NE KOPIRATI